

Moč ZN v slučajih intervencij je zelo nedoločna in majhna

Velika večina članic organizacije Združenih narodov se branila poseči v vojno proti severni Koreji. — Ciang Kaišek se "razjezil"

Intervencija v Koreji se je edino začela in se po par dneh zagoteno spremenila v kazensko intervencijo Združenih narodov proti napadalcem iz severne Koreje.

Vojna preko noči

Shermanova vojska je izvršila svoj napad nenadno, na naš državni in vojni department povsem neprizakovano. Vsled tega je nastalo v političnih krogih veliko kritike proti ameriški inteligenčni (špionski) službi, katera ogromno stane, a v Koreji so njeni ljudje dremali. To je vse, kar so v tem slučaju storili naši ogledniki za svojo plačo.

Kakor je bila invazija iz severne Koreje neprizakovana, tako na naglo je tudi predsednik Truman odredil ameriško intervencijo, ki pa jo ni označil za vojno temveč le za policijsko ekspedicijo proti "banditom".

Ko hitro je mogel, je predložil vrhovnemu svetu ZN deklaracijo, s katero se naj bi obvezali do intervencije vzet pod svoje okrilje. To je bilo storjeno. Tako se naša intervencija v Koreji skor prav od začetka vrši pod okriljem Združenih narodov, a oboroženo silo pa smo poslali tja in jo plačujemo mi.

Kaj pa druge dežele?

V Zed. državah se je po kakem tednu intervencije pojavila zahteva, da ako je to stvar ZN, čemu bi se borile za skupno stvar proti napadalci samo Zed. države? Teh očitanj je bilo vedno več. Tako je pod tem pritiskom poslala tja Anglia del svoje mornarice in letalstva, nato še Avstralija, nekaj novih Zelandijev in Kanada, čet pa je Anglia le malo obljubila, z izgovorom, da ima že dolgo borbo z uporniki na Malajah in tudi Kanada in Avstralija nista pokazale volje poslati tja kopno armado. Filipini so jo obljubili, pogorno, da prevzamemo vse oborožitvene in vzdrževalne stroške zanje mi.

Ciang Kaišek "bi rad pomagal"

Edini izmed vseh, ki je prvi ponudil Zed. državam v ZN izdatno pomoč, je bil ubežni bivši kitajski diktator Ciang Kaišek. Pravijo, da ko je bil na begunu je prepeljal pol milijona mož svoje armade na otok Formozu. To je vse, kar je od ogromne Kitajske še pod njegovo oblastjo.

Tudi druge države se vprašajo. — (Konec na 3. strani.)

V tej Številki

Kotik lahko pomagajo — in čemu — Zed. državam v vojni s severno Korejo pod pokroviteljstvom Združenih narodov druge dežele? Članek o tem na tej strani.

Ali so bili Nemci pod Hitlerjem edini, ki so verjeli, da so vzvrašen narod, nadljudje, napravili katerim so "inferiori" narodi komaj pritlikave? Mar nimamo zelo veliko te bolezni tudi v USA? Razprava o tem je na tej strani. Citajte o naših pripravah za izdanje jubilejne številke Proletarca in koledarja na prvi in na drugi strani.

Anton Udovich piše v svoji koloni gostom iz Slovenije v slovo, Joško Ovren v "Razgovorih" pa nekaj iz svojih spominov in o sebi.

Ali je sedanj kongres res toliko proti Trumanu? Ne! Dokazi navedeni na prvi strani.

Na tretji strani so Sansovi računi in naznanci o preselitvi urada iz Chicaga v Cleveland.

Precitajte tudi angleško stran, komentarje in vse drugo gradivo te Številki. Priporočite Proletarca v naročitev svojim prijateljem in znancem.

Obljubil je temeljito izboljšati sistem socialne zaščite, stabilizirati

Trumanova dobro pozna iz težkih

TUDI AMERIČANI SE RADI CENJO Z NADVREDNOSTJO

Poročevalci ameriške službe Overseas News Agency poroča iz Koreje, kako "superiorno" se vedo ameriški vojaki in civilni uradniki napram domačinom, pa naj bodo to bodisi iz severne ali južne Koreje. Koreja je prav za prav ena in ljudstvo, ki v nji živi, je eno. Razlika je le umetna razdelitev dežele, ki sta jo izvršile po porazu Japonske predvsem ameriška in sovjetska vlada.

Poročevalci omenjene agencije pravi, da si Američani v Koreji in tej vojni s svojim obnašanjem nakopavajo sovraštvo vseh domačinov, torej tudi onih v južni Koreji, za katere smo šli v vojno, da jih osvobodimo pred komunističnimi agresorji.

Naši vojaki označujejo vse Koreje z "gook" (guk). To je psovka, ki žali ponos domačinov, kakor jih boli, ko vidijo, kako jim združena sila združenih narodov uničuje vasi, mesta, mostove, teste, železnic in polja.

Reporter ONA ugotavlja, da ako Američani svojega vedenja napram domačinom ne spremene, bo izgubljen veliko več življenj naših vojakov in vojna bo trajala dalj, kakor pa bi, če bi si med domačini v južni Koreji rajše gojili zaupanje in prijateljstvo, kot pa da jih odbijamo z naglašanjem naše superiornosti.

Z njo se ameriški anglosaksi čestokrat prevarijo, tako še posebno v slučaju Koreje. V zavesti svoje nadvrednosti so domačine podcenjevali toliko, da so jih mislili ugnati že v prvih par dneh vojne — če, s to zaostalo korejsko rajo bomo zlahka pomedli. Tukajšnji velebizniški tisk je priporočeval, kako primitivno so oboroženi vojaki severne Koreje. Sovjetska unija jim je po odhodu svojih okupacijskih čet prepustila le starinske puške in drugo tako orožje, kakršnega je ameriška oborožena sila že davno pometala med staro šaro. V tem precenjevanju samega sebe so se Američani kajpada silovito prevarili. V bitkah so se umikali ter opravičevali svoje ritensko prodiranje na vse sorte višje: da je severokorejska armada veliko številnejša kot pa imajo vojakov naše čete, da imajo severni Koreci prvorstne tanke in topništvo, da so njihovi vojaki dobro izvezbani ter fanatični v bitkah in da še ko bo bojna sila Združenih narodov v Koreji ojačana, se bo vojna sreča obrnila nam v prid.

"Gook" je v primeri z ameriškim vojakom, ameriških častnikom ali uradnikom revn, neveren, primiven človek, posebno sedaj, ko mu vojna ruši njegovo domovino. Psovka "gook" je nastala največ iz razloga, ker so ameriški vojaki uvideli, da jih tudi domačini južne Koreje postrani gledajo, da se jim ne klanjajo in da jim ne pribrejajo ovacij. Običaj je, da ljudstvo svoje osvoboditelje pozdravlja, jih goste in izkazujejo hvaležnost. A v Koreji pa je ameriški vojak izprevidel, da ima sovražnika ne samo sprejet temveč tudi zadaj. Zato je začel postopati v svojo varnost z vsemi Koreci brezobjezno. "Naš prijatelj" pa je še vedno predsednik takozvane južnokorejske republike Syngman Rhee (Ri), potomec bivših korejskih cesarjev. K njemu in k stari korejski aristokraciji so Amer-

(Dalje na 2. strani.)

Tudi zveznemu kongresu se lahko silno mudi

Predsednik Truman ima pred sabo demokratski kongres. Njegova stranka je v večini v obeh zbornicah. Truman je v volilni kampanji 1938 na shodih demokratske stranke obljubljal ameriškemu ljudstvu "fair deal". Obeta je, da ako zmaga on in dobri demokratska stranka večino v senatu in v poslanskih zbornicah, bo notorični Taft-Hartleyev protunajski zakon odprt v sprejet bo prejšnji uradnik koristen Wagnerjev delavski zakon v spremenjeni, izboljšani obliki.

Obeta je sprejem postave, karščno smo deloma začasno imeli že med vojno, ki je določala, da se pri najemanju ljudi v službe ne sme nikogar zapostavljati za to, ker ima po nazorih večine nji nezaželeno vero, ali ako se ga odriva zaradi njegove politi, načnosti ali vsled kakih drugih rasnih mirež.

Zagotavljal je, da ako zmaga njegova stranka, bodo dekadenci predeli (slums) v velikih mestih odpravljeni in nadomesteni bodo s ceneni modernimi stanovanji, na razpolago učinkovitih sredstev, ki se zdaj drenje v slumskih nesnagah.

Obljubil je temeljito izboljšati sistem socialne zaščite, stabilizirati

Marš patriotizma z zavajanjem, jezo in netoleranco

V Prvi svetovni vojni je bila histerija "lojalnosti" toljka, ki so ga sklicali komunisti s sodelovanjem nekaterih drugih nasprotnikov anglo-ameriške vnaprejne politike ter njune intervencije v Koreji. Angleška vladna mu je dala vizo. Ameriška bi mu, jo ne, dasi je bil Ehrenburg že večkrat v tej deželi, enkrat celo kot gost ameriških književnikov, v povračilo, ker so prej sovjetski novelisti povabili tja nekaj ameriških v goste. Shod v Londonu je kajpada minil brez posebnih incidentov.

Casnikarji niso bili tak ovljudni. Ob tej priliki v Londonu so Ehrenburga vprašali za sestanek, v katerega je prišel. Udeležilo se ga je 130 angleških in drugih žurnalistov, ki so ga obmetavali z vprašanjem toliko vse krizem, da je stvar postajala "burna", kakor kak shod. Ilij Ehrenburg je znan citateljem mnogih slovenskih listov tukaj in v starem kraju vsled njegovih polemičnih in satiričnih spisov, ki so jih objavljali. Na sestanku v Londonu so ga vprašali, ako se bo odzval Titovemu vabilu. "Ne," je odgovoril. "Ni mi treba v Jugoslavijo, da se uverim o njenih vojnih nakanah. Dovolj je pogledati v Lake Success, kjer so zastopniki Jugoslavije sodelovali pri nepostavnem sklepanju v vrhovnem svetu ZN glede Koreje".

V južnem Illinoisu so farmarji takoj nekaj premogarske naselbine linčali človeka nemškega rodu, o katerem je šel okrog glas, da je socialist. V resnicu ga je tja poslala unija premogarjev, da pridobi neorganizirane delavce vanjo. Linčarjev, dasi so bili znani, ni nihče protestiral.

V čikaškem mestnem svetu sta bila takrat dva socialistična aldermana, v newyorskem šest. So bili takoj sami vladni svedki svojega socialističnega prepranja. V Chicagu je prišel nekaj dne socialistični alderman Rodreguez, odvetnik po poklicu, v zborniku ves opljuvan in raztrgan. Njegov nasprotniki so ga čakali pred mestno hišo ter ga v imenu "patriotizma" napadli ter mikastili.

Edini socialistični kongresnik Victor L. Berger je bil izobčen dvakrat, da — celo trikrat iz

(Dalje na 3. strani.)

Piknik Napreja dne 6. avgusta

Cleveland — V nedeljo 6. avgusta bo na farmi SNPJ piknik društva Naprej št. 5 SNPJ. Bus odpelje izpred SND na St. Clair Ave. ob dveh pop. in kake pol ure pozneje izpred SDD na So. Waterloo Rd.

(Dalje na 2. strani.)

KOMENTARJI

Zbira in presoja urednik

Ilij Ehrenburg je bil povabljen v London na mirovni shod, ki so ga sklicali komunisti s sodelovanjem nekaterih drugih nasprotnikov anglo-ameriške vnaprejne politike ter njune intervencije v Koreji. Angleška vladna mu je dala vizo. Ameriška bi mu, jo ne, dasi je bil Ehrenburg že večkrat v tej deželi, enkrat celo kot gost ameriških književnikov, v povračilo, ker so prej sovjetski novelisti povabili tja nekaj ameriških v goste. Shod v Londonu je kajpada minil brez posebnih incidentov.

Jugoslavija je povabila Ilijeh Ehrenburga in skupino drugih sovjetskih književnikov v njeno obisk na njene stroške, da se na svoje oči uverijo o neresničnosti moskovske ter kominformne trditve o ameriških bojnih bazah v Jugoslaviji. In uverili bi se na tem potovanju po Jugoslaviji tudi o neresničnosti drugih trditiv, ki jih širi proti njeni kominform. Na sestanku v Londonu so časnikarji Ilijeh Ehrenburga v skupino drugih sovjetskih književnikov v njeno obisk na njene stroške, da se na svoje oči uverijo o neresničnosti moskovske ter kominformne trditve o ameriških bojnih bazah v Jugoslaviji. In uverili bi se na tem potovanju po Jugoslaviji tudi o neresničnosti drugih trditiv, ki jih širi proti njeni kominform. Na sestanku v Londonu so časnikarji Ilijeh Ehrenburga v skupino drugih sovjetskih književnikov v njeno obisk na njene stroške, da se na svoje oči uverijo o neresničnosti moskovske ter kominformne trditve o ameriških bojnih bazah v Jugoslaviji. In uverili bi se na tem potovanju po Jugoslaviji tudi o neresničnosti drugih trditiv, ki jih širi proti njeni kominform.

Ako je šla mimo paraada in se nini hitro odkril pred zvezdnato zastavo, ti jo je kdo izmed načelnikov stojecih gledalcev prisilil, da ti je klobuk odletel dolce proč. Listi v Chicagu so povabili, da je par izmed načelnikov tudi vodilni vodnik v povrzelih in satiričnih spisov, ki so jih objavljali. Na sestanku v Londonu so ga vprašali, ako se bo odzval Titovemu vabilu. "Ne," je odgovoril. "Ni mi treba v Jugoslavijo, da se uverim o njenih vojnih nakanah. Dovolj je pogledati v Lake Success, kjer so zastopniki Jugoslavije sodelovali pri nepostavnem sklepanju v vrhovnem svetu ZN glede Koreje".

(Konec na 2. strani.)

Nekaj o naših stvareh

Dve nalogi smo si dali skoraj enkrat, namreč ureditev jubilejne številke Proletarca in prihodnjega letnika Ameriške družinske koledarja. O delu in pripravah za jubilejno številko Proletarca je poseben članek na drugi strani.

Tu pa se bomo nekoliko pomudili pri koledarju. Ako bi urednik imel sedaj na brigi samo jubilejnega Proletarca in Koledarja, pa bi sam se ne zmogel vsega dela. In treba je imeti v uvidu, da je tu tudi list, seje, korespondenca ter tudi opravki z upravnistvom — pa gre dan kakor bi trenil.

Namen imamo napolnitti koledar z izbranim gradivom. Posebno skrb bomo posvetili zgodovinskim, statističnim in informativnim spisom. Te vrste gradivo vzame veliko časa, ker iskanje in zbiranje podatkov je počasno delo.

Poudarjali smo že, da bi moral Ameriški družinski koledar napolnjevati s spisi predvsem tukajšnji sotrudniki, ker le tak bi bil zanimiv ne samo za naše tukajšnje citelje temveč še posebno za one v starem kraju. Povesti in drugih spisov starokrajskih avtorjev imajo doma v izobilu, v Ameriškem družinskem koledarju pa pričakujemo slike o življenju in razvoju ameriških Slovencev, o njihovih ustanovah, o njihovih uspehih in neuspehih.

Povedali smo že, da se krožek pisateljstva zmožnih ljudi med naprednimi Slovenci v Ameriki krči. Marsigoga, ki je bil sotrudnik Koledarja, ni več med nami. Nekateri so se postarali, se izselili kam na deželo in napravili križ čez svoje prejšnje aktivnosti. Ta ali oni, ki je pred leti pridno pomagal, se je umaknil iz naših vrst, ali pa jih postal celo nasprotni.

Vendar pa jih je dovolj med nami, ki bi lahko, ako se potrudijo, napravili s svojimi spisi čast sebi in koledarju.

Zančamo se, da bodo prispevali gradivo Ethan Kristan, ki je svoj spis že obljubil; enako ob slovesu od nas Anton Seliškar, ki bo pisal o svojih včasih, ki jih je dobil v Zed. državah med Slovenci in v splošnem; za gradivo ne bomo nič v skrbah, ako se zavzamejo pripraviti vsak svoj spis Frank Cesén, Louis Kafeler, J. Chesar, Math. Petrovich, Janko N. Rogelj, Leonard Poljšak, dr. F. J. Kern in še kdo v Clevelandu; v Chicagu naš vestni sotrudnik Anton Garden, F. A. Vider, ki piše informativne članke o naših in drugih bratskih organizacijah, Mirko G. Kuhel, Milan Medvešek, Anton Slabe, včas je v koledarju kaj dobrega napisal tudi Stanley Zele, in pričakujemo, da bo tudi Anton Shular iz Kansasa spet podal kako slike o ljudeh, ki so nekoč bili v gradilih, sedaj pa v tistih krajih ni ne njih več, ne njihovih nasel

PROLETAREC

LIST ZA INTERESE DELAVSKEGA LJUDSTVA.

IZHAJA VSAKO SREDO
Izdaja Jugoslovanska Delavska Tiskovna Družba, Chicago, III.

GLASILLO JUGOSLOVANSKE SOCIALISTIČNE ZVEZE
NAROČNINA v Zednjih državah za celo leto \$3.00; za pol leta \$1.75;
za četr leta \$1.00.
Inozemstvo: za celo leto \$3.50; za pol leta \$2.00.

Vsi rokopisi in oglasi morajo biti v našem uradu najpozneje do petka popoldne za priobčitev v številki naslednjega teden.

PROLETAREC

Published every Wednesday by the Yugoslav Workmen's Publishing Co., Inc. Established 1906.

Editor: Frank Zaitz

Business Manager: Anton Udovich

SUBSCRIPTION RATES:

United States: One Year \$3.00; Six Months \$1.75; Three Months \$1.00.

Foreign Countries: One Year \$3.50; Six Months \$2.00.

PROLETAREC

2301 S. Lawndale Avenue CHICAGO 23, ILL.
Telephone: Rockwell 2-2864

Z UPRAVNICKOVE MIZE

Anton Udovich

Tam kjer beli so snežniki, holmci mali in veliki; tam kjer teče bistra Sava ... tja se vrnejo in teh dneh oni gostje iz Slovenije, kateri so se tu z mnogimi seznanili in se jim priljubili.

Prišli so nas obiskat v našo novo domovino ameriško, da nas tudi osebno spoznajo in da se zahvalijo za vse prejete dobre, ki so jih in jih že prejemajo od svojcev in prijateljev in tej dejeli njihovi sorodniki ter več ali manj tudi drugi, ter razne ustanove in organizacije v stari domovini.

Pa ne samo to! Prišli so tudi pogledati, kako žive naši delavci v tej obljudjeni deželi. Vem, da so videli bogastvo in razkošje in videli so tudi revščino in pomakanje. Videli so velikanske flobotničke in male napol podte bajte. Težko je doumeti vse te razlike v bogati deželi tembolj, ker tisti, ki najbolj dela in gradi, navadno živi v onih bornih bajtah. Človek bi mislil, da je kaj takega nemogoče, dokler se sam ne prepriča. Vse bogastvo je bilo zgrajeno s pridnostjo in umom onih, ki so pred desetletji prihajali v to novo deželo, da si v nji ustvarijo boljše razmere in nov dom, ker jim ona domovina, iz katere so prišli, ni nudila potrebnih pogojev za življenski obstanek.

V naših krajih je bil običaj, da ko si sel v Ameriko, si vzel zelenko slivovalke (najboljše seveda), nekaj suhih hrušk in pa kakuge po dučata in več slovečnih suhih klobas, o katerih je Milan Medvešek v svojem potopisu dejal, da so zelo trde. In dali so ti poleg vsega tega na pot tudi potico. To je zadostovalo nekaj dni za telo. Za dušo pa smo imeli s sabo rožni venec v žepu. Sli smo s klobukom postrani in navadno s praznou glavo, z žuljavimi ro-

kami ter z našo slovensko pesmijo v srcu. Tako smo potovali v Ameriko z velikim upom v srečno bodočnost. Nihče izseljencev si ni na svoji poti sem predstavljal Amerike za takot kot je Maršikdo bi jo pohipal nazaj v nekaj dneh ali tednih, ako bi imel sredstva za povratek.

Potreba nas je primorala, da smo se udali in s časoma tudi privadili tej novi domovini. Začeli smo prugardarjati, kako bi si izboljšali vsak svoj življenski obstanek. Nekaterim je šlo v teh naporih dobro, drugim ne toliko dobro. Enim pa tudi jako slabo. A delati je, bilo treba trdo, posebno še onim, ki so prišli sem pred mnogimi leti.

Večkrat sem premisiljal, da kar se je ustvarilo v Ameriki, bi lahko tudi drugod po svetu, in se vpraševal, čemu se to nizgodilo?

Doznal sem, da kadar je dežela dolgo v zastoju, je nekaj narobe na vrhu — tam, od kjer ukazujejo kaj se sme in kaj se ne sme. Toda danes se ne bom spuščal v to polemiku.

Ne vem, če bo kateri izmed onih treh, ki jih imam v mislih, čital te vrstice. To so Anton Šeškar, dr. Franja Bojc-Bidovec in Drago, Šega. Želim jih srečno pot! Kakor so prinesli pozdrave nam od onih tam onkraj morja, tako tukaj izročamo naše pozdrave njim. Povejte jim, da bo imel vsakdo priliko iti po svetu saj kakih let, bi potem doma lahko bolj složno živel.

Povejte jim, da naj skupno korakajo bodočnosti naproti; slučajno, da jih bi zli viharji srečali na poti, bodo ložje kljubovali vsem silam, kot pa će bi nekateri izmed njih zeostajali ter se znašli daleč zadaj.

Povejte onim, ki ukazujejo, da naj bodo človeški, ker tisti, katerim ukazujejo, so njihovi bratje in sestre. Pojdite in učite pesem miroljubja in pravice. Onim, ki godrnajo, povejte, da je svet zelo velik, a je le malo res dobrega na njemu. Z daleč se sicer vse lepo vidi, ko pa se z vsem pobliže seznanis, spoznaš, da ni vse zlato kar se sveti.

Naši gostje so se med nami lahko prepričali, da želimo vso srečo narodu, ki je toliko prestal, in radi bi, da bi svobodno koračal naprej brez kakšnih kolikov, v zadovoljstvo in ponos sebi in nam, ki smo šli po svetu.

Pa kaj bi jaz komu kaj naročal! Saj moja beseda ali moja želja ni bila še nikoli nikjer upoštovana, ne ko sem bil še v rojstni domovini — in ne v tej novi. Zato je najboljše, da na kratko rečem — Srečno pot Vanžel!

Zdaj pa s tedenskim poročilom naprej.

El Cajon, Calif. — Peter Benedict je postal oglas v jubilejnem številku na ime Peter in Mary Benedict, in vsoto zanj \$10. Charley in Arthur Benedict, ki obratujeta v istem kraju "Rainbow Inn", pa oglas za \$15, torej skupaj \$25. Ob enem je tudi sporočil, da naj bo njegov oglas v prihodnjem letniku Druž. kolejarja enak kakor v letosnjem.

Lani je bil Peter prvi, ki je postal oglase v letosnjem letniku kolejarja in letos je spet prvi z oglasi v prihodnjem letnik. Peter dalje piše, da je bil pri njemu sloviti "kralj polk". Frankie Jankovic iz Cleveland. Bil je s svojim orkestrom na turi po raznih mestih na zapadu. Dosej da se ni še nihče spomnil, da bi

NAŠA JUBILEJNA ŠTEVILKA

Ali ste že poslali svoj spis v jubilejno številko Proletarca, ki izide koncem septembra? Prejeti jih moramo najpozneje do konca avgusta. Ako mogoče, pošlite jih že prej, ker mi ne bi mogli vsega naenkrat urediti, ne tiskarna vsega naenkrat postaviti.

Nadejamo se vašega sodelovanja in prosimo, oglasite se s spisom čimprej.

Enako želimo, da nam nabiralne pole pošljete ko hitro skončate to delo, ker razpodelba imen, ki jih prejemašo iz vseh krajev dežele, bo vzel precej časa.

Stevilo društva se je že oglasilo s pozdravnimi oglasi. Med njimi nekaj takih, npr. krožki Progresivnih Slovenc, ki so nam oglasile v jubilejno številko naklonila brez posebnega pismenega vabila. Enako posamezniki.

Naše prijatelje v Chicagu prosimo, da nam bi v teh dneh velike zaposlenosti — posebno koncem avgusta in pa prvih par tednov v septembру, pomagali ob večerih ali kadar bi si že kdo utegnil v ta namen odtrgati par ur časa.

Ker nimamo več nekdaj močnega organiziranega gibanja — namešča aktivnih klubov, se nam bo treba osredotočiti na metodo drugih takih listov, ki polje za svoje aktivnosti grade s pomočjo naročnikov. Tega sistema npr. se poslužuje "New Republic", med Hrvati v Ameriki "Narodni Glasnik", med jugoslovanskimi prijatelji Titove Jugoslavije "Novi list" v New Yorku itd.

Tako bo potrebno tudi med nami snovati po naselbinah krožke tistih naročnikov Proletarca — namešča povsod tam kjer ni več aktivnih klubov JSZ, ki se bodo v agitaciji za ta list vzajemno potrudili in priredili njemu v korist tu pa tam kako zabavo, ali koncert, ali skupno varjetni spored in zavod. Prirreditelj bi iz prebitka seveda moral kriti vse izdatke in preostanek pa bi poslali v tiskovni sklad.

Posebno veliko bi tak krožki lahko storili v kampanjah, kakršna je sedanja za proslavitev jubileja 45-letnice Proletarca.

V vzajemnosti je moč — vzajemnost vzpodbuja! Ako dela osamljeno, to čutiš, ker rad bi družbe v agitaciji, željan si bodriline besede in nalogo laglje zmaguješ.

Torej naš glavni cilj sedaj je delo posvečeno jubileju 45-letnice tega lista. Čimveč nas bo vršilo to nalogo, toliko večji bo uspeh in v zadoščenje vsem, ki se trudijo ohraniti to našo vognju preizkušeno delavsko glasilo tudi za bodočnost.

vprašal Jankovic za oglas v našem koledar, a Peter Benedict se je pa objavil mu je, da bo dal oglas v prihodnji letnik. Torej ne samo da Peter veliko prispeva v podporo listu, pač pa tudi druge nagovarja, bodisi da prispevajo v tiskovni sklad, ali pa pošljejo oglase.

Frankie Jankovic so Slovenci pripomogli k slovesu — ozroma največ društvo Pioneer št. 559 SNPJ, ki je storilo več njenega v prid z oglašanjem kot pa vsi drugi skupaj. Naj bo ob tej prilikti to menjeno, da je Jankovic dal slovenskim melodijam angleško besedilo in jih populariziral. Sedaj je menda prodan in več njegovih gramofonskih plošč kot katerekoli druge godbe.

Afriquippa, Pa. — Sophie Simonich je poslala jubilejno čestitko krožka št. 13 Progresivnih Slovencov in vsoto \$10.

Forest City, Pa. — Frank Zaitz (že spet eden) je postal jubilejne pozdrave društva št. 124 SNPJ in vsoto \$5. — ANT. DRASLER je obnovil naročino.

Lloydel, Pa. — Amelia Kudrick je poslala jubilejni pozdrav društva št. 60 SNPJ in vsoto \$1.

Pierce, W. Va. — Jacob Klevisher je obnovil naročino in poslal za jubilejni pozdrav \$1.

Sheboygan, Wis. — Leo Milostnik je postal oglas društva "Zdravjeni Slovenci" št. 344 SNPJ v jubilejno številko in vsoto \$5.

Chicago — Predsednik SNPJ Joe Culcar je bil v našem uradu in naročil zase pozdravni oglas v jubilejni številki za zmesek \$5.

Blagajnica ženskega društva NADA št. 102 SNPJ, MARY UDOWICH, je izročila uradu vsoto \$10 za pozdravni oglas Nade v jubilejni številki. — Jugoslovanski konzulat je obnovil naročino.

Cleco, Ill. — Frank Zaitz je postal oglas v našem uradu in naročil zase pozdravni oglas v jubilejni številki za zmesek \$5.

Springfield, Ill. — Tajnik društva SNPJ, JOHN GORŠEK, je postal društveni oglas za v jubilejno številko in vsoto zmesek \$5. JOSEPH KLAVZER, Waukegan, Ill., istotako pozdravni oglas za \$2.

Arma, Kans. — Martin Krusic je postal pozdravni oglas društva št. 434 SNPJ in vsoto \$5.

Kinney, Minn. — A. E. Gnezda je obnovil naročino, postal za čestitko k Proletarčevemu jubileju \$1.50 in listu v podporo 50c.

Cleveland, O. — John J. Gabrenja je postal čestitko Proletarčevemu jubileju društva "Cleveland" št. 126 SNPJ in vsoto \$5. — JOHNU KREBLU so obnovili naročino.

Produkcija industrije na Švedskem narasca

Industrialna produkcija na Švedskem je letos že 70 odstotkov višja kakor pa je bila pred vojno. Živiljenska ravnina na Švedskem je ena izmed najvišjih v Evropi in malo je narodov, ki bi dali toliko na higijeno kakor švedski.

Tudi zveznemu kongresu se lahko silno mudi...

(Konec s 1. strani)

Tudi zveznemu kongresu se lahko silno mudi...

dolarjev v ta namen in poudari, da je to še za začetek. Bile so mu takoj odobre. Dalje je Truman posjasnil, da je v delu načrt za zvišanje davkov. Nategne naj se jih še pre doktorom za pet milijard in povišanje na stopi v veljavu s prvim oktobrom. Dodal je, da ker se bodo naši obrambni stroški večali, bo treba sporedno višati tudi davki.

Razgovor je nanesel s sedanji dnevnih dogodkov tudi na spomine iz najnih mladih let.

Kakor jaz je tudi ón veliko rómal po svetu in kljub temu se zelo dobro spominja na mlada leta v svoji rojstni domovini.

Govorila sva o sedanjih Jugoslavijih in o njenem težkem položaju v današnjem svetovnem vrtincu, in kaj pada, jo primerjava z nekdanjimi časi, kar je razumljivo, četudi je v bistvu kaksno pravo primerjanje v tem oziru nemogoče. Današnji jugoslovanski človek je precej drugačen od onih, katere sva midva pozvala, kakor je tudi njegova vlega v novi Jugoslaviji drugačna od vlogi nekdanjega avstrijskega podanika.

Pomenek je nanesel na spremembe, ki se dogajajo v misijenju človeka. Vprašal me je: "Kako to, da si se toliko spremenil? Ko sem te jaz poznal kot 16-letnega fanta, si bil silno pobožen."

Menda se je spomnil nazaj na čase, ko sva glasno molila v procesijah. Oba sva imela močno pljuča in nama ni sapo pojavila, da je precesija vili po strmem hribu. Oba sva se smeja.

To jasno priča delo in obnašanje našega konгрesa in naše zveznega administracije. Naj govorila za ljudska nesna še tako mikavno, njena notranja in vnanja politika ni z lepimi obetanjami in nikakršni harmoniji.

Tudi Jugoslavija zastopana na mednarod. velesejmu od 7.-20. avg. v Chicagu

Chicago — V tem mestu od

7. avgusta velik mednarodni trgovski velesejem, o katerem pravijo, da je prvi te vrste let.

Mačeha je bila pobožna in drugačna zelo dobra žena. Z

osmim letom sem avanciral v ministra, kar sem ostal celih let.

"Confitor" mi je šel zelo gladko in moja največja ambicija tiste čase je bila, da bi tudi jaz postal "gospod".

Moj oče, ki ni bil ravno premožen, je imel druge ideje, češ, čemu bi fant ne bil krojač? Ako je ta obret bila zame dobra, čemu ne tudi zanj?

Torej z "gaspudom" ni bilo nič. S trinajstim letom sem jo ponovno oženil, ko mi je bilo možgan, ali si jo ob priložnostih lahko poklicšč nazaj v obujenje. Ni se je treba sramovati, kajti pride samo enkrat v življenju.

Mati mi je umrla ko sem bil

se majhen deček. Moj oče se je ponovno oženil, ko mi je bilo šest let. Mačeha je bila pobožna in drugačna zelo dobra žena. Z

osmim letom sem avanciral v ministra, kar sem ostal celih let.

Naši javnosti je dostopen ob

torkih in četrtih zvečer ter ob

sobotah in nedeljah ves dan. Ostali čas je namenjen le trgovci.

Sobota 12. avgusta je po

Bus odpelje izpred SND na St. Clair Ave. ob dveh pop. in se spomoma ustavi pred SDD na Waterloo Rd. okrog 2:30 popoldne.

PIKNIK DR. "NAPREJ", ŠT. 5, CLEVELAND, OHIO V nedeljo 6. avgusta na farmi SNPJ

PIES IN PROSTA ZABAVA • FINA POSTREŽBA
OBČINSTVO JE VABLJENO NA OBILEN POSET!
NA SVIDENJE 6. AVGUSTA! — ODBOR.

SLOVENSKI AMERIŠKI NARODNI SVET Slovenian American National Council 6411 St. Clair Ave. Cleveland 3, Ohio

Naznanilo o preselitvi gl. urada SANSA

Na podlagi zaključka 4. konvencije Slovenskega ameriškega narodnega sveta, ki se je vrnila v Cleveland, Ohio, 27. in 28. maja 1950, se glavni urad premesti z Chicaga v Cleveland. Z 31. julijem bo urad v Chicagu zaprtl. Vsa pošta in pošiljke naj bodo naslovljene na novi naslov, ki se glasi:

Slovenski ameriški narodni svet (SANSA) ali Slovenian American National Council,

6411 St. Clair Avenue, Cleveland 3, Ohio

Nova eksekutiva sestoji iz naslednjih v Clevelandu stanujočih gl. odbornikov SANSA:

Frank Cesen, glavni predsednik

Andy Turkman, prvi podpredsednik

John Pollock, glavni tajnik

Josephine Zakraješek, gl. blagajnik

Ivan Bostjančič, zapisnikar

Ostali člani gl. odbora, stanojuči izven Clevelandu, so:

Milan Medvešek, drugi podpredsednik, Chicago, Ill.

Mirko G. Kuhel, Chicago, Ill.

Frank Smith, Chicago, Ill.

Joseph Zavertnik, Englewood, N. J.

Nadzorni odbor: Anton Krapenc, Chicago, Ill.; Frank Alesh, Chicago, Ill.; in Anton Zornik, Herminie, Pa.

Vse podružnice in včlanjene organizacije so napršene, da sodelujejo z novim izvrševalnim odborom, posebno še z novim glavnim tajnikom, da bo mogel svoje dolžnosti in delo vršiti čim laže in uspešnejše. Članarina ter drugi náhrani prispevki, ki spadajo bodisi v upravni sklad SANSA, v sklad otroške klinike ali v sklad za zdravila, naj se pošljejo novemu tajniku na SANSA naslov v Cleveland, Ohio.

Vsi časopisi, revije in publikacije naj po prejemu tega objavljajo spreminjanje SANSA naslov in se naj pošljajo na novi naslov.

Ob zaključku mojega tajnikovanja od decembra 1942 ter do preselitve gl. urada v Cleveland se vsem podružnicam, društvom, federacijam, ustanovam ter organizacijam, posebno še njihovim uradnikom in posameznikom, iskreno zahvaljujem za razumevanje in požrtvovalno delo vsa ta dolga leta. Upam in prosim, da pomagate in delate tudi v bodoče, kajti le v skupnem delu in v pomoč edeni drugemu ter še v povečani razgibanosti za SANSA nam bo mogoče vršiti za vse zavedne Slovence v Ameriki tako potrebljeno delo. SANSA si je nadel veliko potrebljno, a težko nalogo, katero bo lahko izvrševal le tedaj, ko ga boste še naprej podprteli. Pošteno delo, ki ga je vršil v preteklosti, naj vam bo vsem zagotovilo, da bo tako delal tudi v bodočnosti. Pomagati pa je dolžnost vas vseh.

Z bratskim pozdravom,

MIRKO G. KUHEL, bivši gl. tajnik.

(7-20-50)

Račun za Maj in Junij 1950

Bilanca 30. aprila 1950.....	\$1,760.28
Dohodki za upravni sklad SANSA:	
Podružnica št. 1, SANSA, Detroit, Mich.	\$ 50.00
" 15 " Springfield, Ill.	49.00
" 24 " Virden, Ill.	3.91
" 27 " Arcadia, Kansas	3.27
" 30 " Sharon, Penna.	50.00
" 54 " Chicago, Ill.	16.40
" 56 " Milwaukee, Wis.	27.00
" 60 " Chicago, Ill.	10.00
" 73 " Herminie, Pa. (Filmi)	83.29
" 91 " Chisholm, Minn.	32.00
" 109 " Pueblo, Colo.	100.00
	\$ 511.87
	\$2,272.15

IZDATKI:

Najemna urada (za 2 meseca)	\$ 90.00
Razsvetljava (za 2 meseca)	2.00
Telefon in telegrami (za 2 meseca)	16.10
Plača tajnika (za 2 meseca)	74.27
Plača pomočnika (za dva meseca)	373.68
Poštnina23
Naročnina	8.50
Uradne potrebščine	10.00
4. konvencija SANSA	756.50
Revizija računov in seja glavnega odbora SANSA	30.00
Konvenčni znaki	13.00
Predavanja	38.35
Davek, brezpos. zavarovanja	29.17
Za prevoz knjig	108.38
Revije in časniki	2.14
Stroški delegacije iz Slovenije	73.42
Vreteno in kaseta za film	4.59
	\$1,630.33
Bilanca bilanca 30. junija 1950.....	\$624.57
Bilanca ročne blagajne 30. junija 1950.....	17.25
	641.82
	\$2,272.15

Sklad otroške bolnišnice:

Gotovina 30. junija 1950	\$40,014.04
Sklad za zdravila za Slovenijo:	\$1,366.58
Bilanca 30. aprila 1950	52.00
Izdatki v maju in juniju	
Gotovina 30. junija 1950	\$1,314.58

Dvojna mera

Zamorec John Blackman, star 24 let, je bil na sodišču v Chicagu obsojen na 90 dni zapora, ker je ukral v likerski trgovini.

Mirko G. Kuhel, gl. tajnik
Chicago, Ill., 19. julija 1950.

Milan Medvešek, blagajnik.

ni steklenico žganja. A tátovi v vrhnjih plastiach, ki prigrapljajo ali prigoljupljajo, ali pa naravnost ukradejo stotisočake, pa navadno pridejo s sodnih obravnav brez kazni.

Marš patriotizma z žavjanjem, jezo in netoleranco

(Nadaljevanje s 1. strani.)

poslanske zbornice, Eugena V. Debsa ter mnogih drugih so zapri. S pomočjo pošte je bilo uničenih večina socialističnih listov, drhal pa jima je razbijala tukade v tiskarni. Tudi Proletarec in JSZ sta bila pripravljena na glasovanje s tem.

Ehrenburg je šel v London pripravljen na takva vprašanja. Vedel je, da ga posebno v Londonu pozajmo za vodilnega sovjetskega propagandista in da kar bo na vprašanja odgovoril, je uradna linija vlade v Kremlju. Nekdo ga je vprašal:

"Ker je sovjetska vlada toliko zoper intervjue, v notranje razmere drugih dežel, kako more opraviti svoje prestope apele na jugoslovansko ljudstvo, da naj

Tita ter njegovo klicko strmoglavlji v silo. Odgovoril je: "Vsaka

država je udeležena v propaganda

inteligentna, ali pa bedasta." Tolmacijo, da je s tem mislil moskovska, z apeli za strmoglavljenje Tita, je "intelligentna", angleška, ki je apelirala na sovjetske cete v vzhodni Nemčiji in na nemške ravno tam, ki so pod povojstvom sovjetskih častnikov, da naj dezertirajo in pobegajo v zapadno Nemčijo, pa "bedasta".

V Chicagu so udrli "minutniki" po polnočni uri v stanovanje kakih petih naših sodrov, in ob enem v urad Proletarca, kjer je stanoval takratni upravnik pokojni Frank Savs z ženo in njegov sedanji urednik, in pa v urad JSZ, ki je bil v oni dobi na drugem kraju, ne skupno z listom.

Marsikdo izmed naših rojakov v onih dneh ni mogel dobiti dela

sama zato, ker je bil v Avstriji rojen. Ta odredba je posebno veljala v tovarnah, v katerih so izdelovali municijo, na pošti itd. Ameriško državljanstvo same na sebi ni v mnogih slučajih nič pomagalo.

Tisti časopisi drugorodev, ki so bili osumljeni pomankanja lojalnosti vlad, pa tudi če tako neupravičeno, so moralni vsa svoja poročila in članke o vojni predložiti najprvi cenzuri v angleškem prevedu. To breme je nosil tudi Proletarec skozi celo vrsto mesecov, preden je dobil dovoljenje, da sme izhajati brez cenzure.

(Konec tega članka bo v prihodnji številki.)

(Konec t

PROLETAREC

CHICAGO, ILL., August 2, 1950

FUTURE DANGERS

WE ARE GOING TO LIVE IN AN ARMED CAMP!

That, it seems to me, is a fairly optimistic prediction. The true pessimist doubts if we can live at all. He expects global, atomic war. I wonder what the President inwardly believes. Is he losing his abounding faith in peace through force? His words sound that way.

Readers know I think that peace still can be rescued. But even if global war is temporarily averted, we still must live in an armed camp. It's important to realize what that will mean to us. It's important to keep our eye on the ball.

The mayor of Detroit hasn't done it. In banning the sale of "subversive" publications, he took his eye off the ball. For the ball is FREEDOM. That's what we're arming to preserve. When we lose it, we're losing the whole game.

Is it really so different to be gagged by the mayor of Detroit or gagged by a Communist commissar? Your freedom of speech is gone in either case.

It isn't easy to preserve liberties in an armed camp. Birmingham gave "subversives" 24 hours to get out of town. They lost their freedom to live in Birmingham. Perhaps that's not much. But when some Americans lose their freedom to live where they please and others to read what they please, the total amount of liberty in America is reduced. Eventually each of us will feel it.

For the big pinch on freedom is yet to come. We will have to submit to the temporary loss of many of our liberties. In a state preparing for warfare that's inevitable.

THE TRICK is to draw a line in the right place so our lost liberties can be regained later.

The line to be held, it seems to me, is between the judicial and the executive. When elected or appointed officials—civilian or military—arbitrarily deprive an American of a constitutional right, we're not holding the line.

If the liberties we're arming to protect thus are lost before we fight, there will be that much less to fight for.—Irv Pflaum in the Chicago Sun-Times.

PEOPLE DO IT

By Henry Jones

Recently Indians taking offense landlords, had decided that Leonia no longer had a housing shortage, and that these structures should be torn down to stimulate bidding for privately owned dwelling space.

The eviction notices have run out, but the G.I.'s are still holding the fort, believing that even these flimsy frame buildings are a man's castle if they are his home.

The same chain of events is expected in many other localities.

Scalping became essential to the bookkeeping end of French and English warfare in which both sides pitted the previously peaceful Indians against each other. The English offered the first premiums for scalps in 1637, and the price rose to \$134 per scalp, the English outbidding the French. The scalp was the only acceptable voucher to collect payment for killing.

As it was with the French and English in the land of the Redskin, so now it is with the Russians and Americans in Korea. A draft-age lad meditating upon the prospects over glass of beer expressed his bewilderment: "I don't know whether I'm to help the Koreans, or to kill the Koreans, or to stop them from running away and make them stand still and kill each other."

The lad did have a puzzle. May we never here be "helped" as the Koreans are being helped, or as the French and English here have helped the Indian! The labor movement generally has turned down the "helping hand" of Moscow imperialism. But that's only half of that job. We need also to turn down the "helping hand" of capitalist imperialism, too.

At Leonia, N. J., 22 G.I.'s have become "squatters." They have been living in temporary one-story frame buildings at \$32 a month, and say they have no place to go.

The local American Legion, seeing things eye-to-eye with local

people, as I get it, are supposed to exist only in proportion to the demand for them by corporations and General Hershey. For them to exist on any other basis is to constitute a nuisance of themselves for which they must abjectly apologize. Moreover cannibalism is forbidden.

The only solution to this impasse I can see, the only way to make the world safe for people, is to have people run it for people, and that means not for corporations and generals.

Most papers don't feature the condemnation decisions under the Food, Drug and Cosmetics Act. It might offend advertisers. And they are rather tough on a queasy stomach. If you ate Kellogg Cornflakes today, perhaps you'd better skip this, for that Battle Creek Company got fined recently \$2,000 for the production and storage of its corn flakes under unsanitary conditions. The Borden Company in Elgin, Ill., got fined \$1,400 for the sale of non-sterile biolac. The Vienna Model Bakery of Chicago got off with \$800 for the insects and cat hairs in its rolls, buns and bread. Milko Cone got only \$500 fine for the insect and rodent hairs in its marshmallow cones. Hygrade Food Products got hit only \$125 for insects and other filth in its cheddar cheese. And so on.

Now these Free Enterprise assaults on your innards are staffed by workers who either are unionists or who could be unionists. They know that these products are designed for consumption by other workers. It is not pleasant to work under unsanitary conditions either for making Corn Flakes or for putting cat hairs in rolls or rat hairs in cheddar cheese. Here and there the government pounces in and penalizes this Free Enterprise, but it would need a million eyes to protect us adequately.

Surely a better protection could

Police State

"In South Korea the Americans organized not a national army, but a constabulary, the backbone of which consists of men who served in the police under the Japanese — the most hated of all who collaborated with the Japanese... The army cannot be trusted to fight; the people do not trust the government; the government cannot be depended on, and does not depend on itself; it appeals for continued American occupation and protection."

"To support our proclaimed policy of worldwide opposition to police-states, we have in South Korea created a weak and unreliable police-state of our own."

—Owen Lattimore in his book, "Situation in Asia," published April 1949.

World Trade Fair to Be Held in Chicago

YUGOSLAVIA REPRESENTED
CHICAGO, ILL.—Business concerns in 39 countries, including the United States, will be represented at the first United States International Trade Fair to be held in Chicago Aug. 7 to 20, 1950.

The reservations for space thus far have been made by 24 European countries, seven in the Western Hemisphere and eight in Asia and Africa. A total of some 1500 exhibitors is expected with the final tally of exhibits counted on to fill close to 200,000 square feet of space.

Yugoslavia is represented and has taken 6,600 square feet of space. Among other countries participating in the fair, France, England, Italy and Western Germany have taken largest display space; Sweden, Netherlands and Belgium will occupy about the same or a little larger space than Yugoslavia.

Yugoslavia Opened to CARE Packages

CARE announced on July 24th it had signed a contract with the government of Yugoslavia opening delivery of CARE food and textile packages and books to that country.

Miss Ruth A. Krause, executive director of the Chicago Committee for CARE, explained that the agreement with the Federal People's Republic of Yugoslavia guarantees customs-free, duty-free and ration-free entry of CARE gifts sent by Americans. Deliveries will be solely in hands of CARE representatives.

Actual operations will start late in August, when Frederick C. White, former director in Yugoslavia for the American Jewish Joint Distribution Committee, will arrive in Belgrade to head the new CARE mission.

A special \$14 Yugoslav food package, containing 27 pounds, 14 ounces of supplies especially needed, has been devised. Other parcels which will be available for order through the Chicago CARE office, 189 West Madison Street, Chicago, include:

Knitting wool, \$14; all-meat, baby food, \$13.50 each; woolen suiting, household linens, baby layette, \$13 each; woolen blanket, \$11; budget food, \$9.50; lard, \$7.50. Prices includes all costs of shipping and guaranteed delivery. Cash

Every once in a while we get a letter from a vegetarian friend with a sticker on the outside reading:

"Be kind to animals by not eating them."

Now comes an article in the London Daily Mail urging that the only way in this mechanized age to save the noble horse from extinction is to encourage the sale of horsemeat.

Now what I wonder about is this. I like people. I would like the human race to endure. I'm averse to eating people, and they too face a mechanized age. About the only arguments I've heard in several centuries for encouraging the human family to expand, is that large families are necessary for cannon-fodder and national glory.

People, as I get it, are supposed to exist only in proportion to the demand for them by corporations and General Hershey. For them to exist on any other basis is to constitute a nuisance of themselves for which they must abjectly apologize. Moreover cannibalism is forbidden.

The only solution to this impasse I can see, the only way to make the world safe for people, is to have people run it for people, and that means not for corporations and generals.

Most papers don't feature the condemnation decisions under the Food, Drug and Cosmetics Act. It might offend advertisers. And they are rather tough on a queasy stomach.

If you ate Kellogg Cornflakes today, perhaps you'd better skip this, for that Battle Creek Company got fined recently \$2,000 for the production and storage of its corn flakes under unsanitary conditions.

The Borden Company in Elgin, Ill., got fined \$1,400 for the sale of non-sterile biolac. The Vienna Model Bakery of Chicago got off with \$800 for the insects and cat hairs in its rolls, buns and bread. Milko Cone got only \$500 fine for the insect and rodent hairs in its marshmallow cones. Hygrade Food Products got hit only \$125 for insects and other filth in its cheddar cheese. And so on.

Geology gives us a key to the patience of God.—J. G. Holland.

Fifty-Fifty

A man named Wood who prided himself on his smartness as a punster, one day met a friend called Stone.

"Good morning, Mr. Stone," said Wood pleasantly, "and how is Mrs. Stone and all the little pebbles?"

"Quite well, thank you, Mr. Wood," replied Stone. "And how is Mrs. Wood and all the little chips?"

be furnished by the union members who process our food, if only their unions gave them the backing and the inspiration to act as union members should. But you can't get that protection for your innards as long as the unions insist upon collaborating with Free Enterprise.

C. of C. Would Be Wise To Muzzle Its "Nutty" Speakers

For the most flabbergasting spectacle of the week, take a look at C. D. Johnson, Virginia businessman and vice president of the U. S. Chamber of Commerce. He's a prime example of the reasons why that biggest of Big Business organizations would be wise to put muzzles on the men who speak in its name.

They seem completely "nutty," living in a fantastically unreal world of their own, wholly out of touch with the human needs and aspirations of the American people. They say things which shock and anger the people, and then business wonders why it is not more "popular."

Speaking before a distinguished audience at the University of Virginia, Johnson said:

Alternating periods of prosperity and depression "are a sort of rhythmic pulsation, the one the natural and proper corrective of the other."

"I don't share the politicians' morbid fear of even a slight downturn in business," added the C. of C. official, who never went hungry in good times or bad. "In my experience, depressions even at their worst are merely a time when some people are forced to do without things which their parents never had."

"Busts," Johnson declared, "are necessary to correct the commodities market and labor market. In plain words, to knock down the prices received by farmers for their products, and to make the workers willing to accept lower wages and longer hours, by creating lines of jobless men at factory gates."

He also rejoiced at the idea that a good old-fashioned depression would make American people give up their demands for such nonsensical things as higher old-age pensions. A depression would stop "Welfare State Socialism" and restore American "freedom," he declared.

Fortunately, this Big Business spokesman was answered immediately and before the same audience, by a man with quite different views—Bertram M. Gross, executive secretary of President Truman's Council of Economic Advisers.

"We are sickened by the cynicism of the small minority who assert that unemployment is the price we pay for freedom," Gross declared indignantly.

"We are sickened by those who assert that depressions are inevitable so long as we maintain our capitalistic mode of production and distribution."

"Most of us act on the hypothesis that our future is one of unending growth and progress—that the misery of mass unemployment can be forever prevented."

Now, let's take a look at Johnson—not as he is, but as he might be if he had just a little sanity and sense. Suppose he had said something like this:

"The U. S. Chamber of Commerce and business in general want to do all they can to keep farmers prosperous, improve the wages and working conditions of workers, provide the highest possible pensions for the old folks, and make life constantly better for all the American people. We want to guard against the dangers of excessive 'booms,' but we certainly don't want a 'bust'."

Wouldn't that make the average citizen a little more friendly toward business, and help cut the ground out from Communists who claim the capitalist system is doomed because it is the foe of the people?

But this Chamber of Commerce spokesman and others like him prefer to hand ammunition to the Communists by declaring that, under the "American system," we must again have 15 million desperate men and women tramping the streets in hopeless search of jobs, their dearly-loved families hungry, and hundreds of thousands housed in wretched "Hoovervilles."

How Stalin and his Kremlin crowd must laugh and rub their hands with glee when they hear of a Chamber of Commerce speech like Johnson's! "See," the "Red" propagandists say to the world's peoples, "that's just what we have been telling you about American Big Business men!"—Labor.

CIVIL LIBERTIES

Spurred by the dismissal of a Baltimore librarian for refusing to sign a loyalty oath, the American Library Association convening in Cleveland, adopted a resolution started two years ago condemning such practices.

They condemned "loyalty programs that inquire into a library employee's thoughts, reading matter, associates, unless a particular person's definite actions warrant such investigations."

The librarians believe in freedom of thought, expression and inquiry even in July, 1950. It must be something they read.

Those California profs come out on top too. They hold their jobs without signing the invidious oath. It seems a lot of determination and some organization has been added to eternal vigilance as the price of liberty. Without these their vigilance would not have won.

Senator Morse is putting up a sort of lone battle against the Armed Services Committee measure to give heads of departments a free hand in dismissing "bad security risks," where disloyalty is not imputed, with their decisions to be "conclusive and final."

The theory runs that this measure arises not so much from Senatorial shock at the alleged gender of the bureaucrats' morals, but as a handy device to make all employees subject to the caprice of the department heads. Morse objects to all this as arbitrary powers of a police state and un-American.

Such things are no surprise to reporters who spend their lives about the police headquarters of cities.

What the committee is discovering on a huge scale goes on in every city and county. But in Miami, now the national headquarters for crime, such things are on a more lavish scale, due to the truly fabulous profits from gambling and rackets.

Campaign Gifts "Investment"

Chairman Estes Kefauver (Dem. Tenn.) and his staff have been doing a thorough job. Among the things they uncovered in Miami recently were these:

A dog track operator, and a business man who claims to have no connections with gambling, put up more than \$15,000 apiece to help finance the campaign of Governor Fuller Warren of Florida.

The dog track operator, William H. Johnston, could not be located for questioning by the committee, but the business man, Louis E. Wolfson, said he thought Warren would do so much good for Florida that his \$150,000 would be a good investment.

Wolfson is the leader of a group which recently purchased the street-car and bus system of the city of Washington. He has denied charges that "underworld money" was involved in the deal. But he already has shown he "knows the right people" by winning a huge

Take Your Pick

Young and inexperienced father looking at triplets the nurse had just brought out: "We'll take the one in the middle."

Price Rises or Controls

Our nation's "police-action war" in Korea is barely a few weeks old, but already those interests which control the means of life are taking advantage of the nation's needs to levy tribute upon their fellow countrymen.

As soon as President Truman committed the nation to intervention in the Far East, commodity prices increased in the nation's trading markets. The rise has now come down to the household level, with the result that families now pay more for the things that people must have in order to live. Even bread has gone up a cent a loaf, and workers who are presumptuous enough to aspire to pork chops must now pay 20 cents more per pound than they did a few weeks ago.

After harassed consumers have indulged in their customary period of mourning and wailing about the way things are going, it would be well for them to begin questioning why it is that prices should increase and what is necessary to prevent such aggression against wage-earners' pocketbooks.

The reason for the increase is that the nation's food supplies are privately owned and manipulated for the profit of the owners. It fits with the American capitalist "way of life" that such should be the case. That is the "way" which Democratic and Republican voters approved at the polls, and so it is that people are getting what they voted for.

Such reasoning is not comforting. What can be done to enable the people to avoid continuing price rises?

One answer to the latter question is that they can urge their government to revert to the device of controls over prices—which probably would also necessitate rationing when and if supplies really become scarce. In fact, that is the only answer that suggests an effective block to profiteering.

If readers nod their heads at this suggestion, then they'd also better examine themselves to find out whether they really believe in the capitalist private-profit system. For capitalism is based upon "free enterprise"—a process whereby the law of supply and demand determines prices—and controls have some of the earmarks of socialist planning.

But perhaps our pro-capitalist family head will not care too much about the "isms" of the thing if planning and controls will enable him to get more bread and meat for his wages.

It would seem logical to ask the same government that spends billions of dollars to buy in surpluses, and thus safeguard business from adverse results of "supply and demand," to hasten now to protect the interests of the far greater number who are consumers. In fact, failure to impose price controls quickly and effectively strengthens the contention of those who, like Socialists, charge the administration with class bias.

Two facts stand out, however, in the present rise in prices. One is that there is no connection between the morals of private business and patriotism. Another is that the American economy has reached a point where "freedom" for private business is detrimental to the welfare of the American people.